

змъ пожалѣ сегашнитѣ хериони на хотела и ако даде мобелитѣ безъ ношно бдѣние отъ попъ Герасима, то моитѣ вѣхти приятели сж длѣжни да взематъ кафенето на Дачия (на Хану-Манукъ.) подѣ аренда, да отворятъ въ него „Братска любовь“ и да направятъ слѣдующитѣ промѣнения въ своето умственно развитие: да избератъ за прѣдседателка на читалището тезгяхъ-башийката Мими, за касиерка m-lle Лина, а за ораторка Шарлота де Унионъ. А азъ, като царъ, който държи всичкото земно кѣлбо въ рѣжката си, ще покровителствувамъ науката, изкуствата и художествата и ще се моля богу да даде добѣръ плодъ, леки нощи и щастливо осъмване. Тѣзи сж за сега по-главнитѣ заповѣди на моята височайша воля, а останалитѣ ще издадатъ моитѣ министри и ще се обнародватъ въ нашия официаленъ органъ Хитъръ Петъръ“.

VII.

Останалитѣ нѣколко парчета извъ отдѣлтъ „Хуморъ и Сатира“ въ съчиненията на българския поетъ сж допълнение къмъ горнята огърлица отъ слава и перфидность, която той е окачилъ по тѣхнитѣ вратове на „патриотитѣ“, както и на мършавия грѣбъ на „овцетѣ“. Сатирата у Ботйовъ не може да се вземе отдѣлно отъ неговия хуморъ, защото както съ тоя поетътъ усмива общественни лица и тѣхнитѣ дѣла, като прѣслѣдва една по-висока цѣль — злото въ народния животъ, така сжщо и съ първата, сатирата, той отрича или възстановява едно начало — доброто или злото. Хуморътъ и сатирата у Ботйовъ сж едно дѣло на синтеза, а не на хронологията.

Патриотъ е — душа дава
 За наука, за свобода;
 Но не своята душа, братя,
 А душата на народа!